

gadījumiem, kad ir jāatrisina Komisijas un dalībvalsts domstarpības par zinātniskiem aspektiem attiecībā uz kādu noteiktu teritoriju, nevis gadījumiem, kad, kā tas ir šajā lietā, runa ir par teritoriju nepilnīgu paziņošanu.

Atbildētājas izvirzītie procesuālie iebildumi līdz ar to nav pamatoti.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 1. aprīlī iesniedza Dorel Juvenile Group, Inc. par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 24. janvāra spriedumu lietā T-88/06 Dorel Juvenile Group, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta C-131/08 P)

(2008/C 158/14)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dorel Juvenile Group, Inc. (pārstāve — G. Simon, Rechtsanwältin)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 24. janvāra spriedumu lietā T-88/06;
- atcelt Apelāciju otrās padomes 2006. gada 11. janvāra lēmumu lietā R 616/2004-2 un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesas (PIT) veiktais preču zīmes reģistrācijai vajadzīgo apstākļu izvērtējums ir pārlieku ierobežots. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka PIT izvērtēja vārdu “SAFETY 1st”, atsevišķi analizējot elementu “1st” un, balstot savu vērtējumu uz pieņēmumu, ka, tā kā elementam “1st” nav atšķirtspējas, tas nevar iegūt šo atšķirtspēju arī kombinācijā ar preču zīmes elementu “SAFETY”. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka PIT vajadzētu izvērtēt preču zīmes atšķirtspēju, pamatojoties uz to, kā

vidusmēra patērētājs kopumā uztver vārdu salikumu “SAFETY 1st”. Preču zīmes “SAFETY 1st” sadalīšana tās sastāvdaļās, ko veica Tiesa, neatspoguļo patērētājiem piemītošos uzskatus un pieeju.

Apstrīdētais spriedums pamatojas uz kritēriju, ka vārdu salikumu “safety first” izmanto, lai apzīmētu preces, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, “kā informāciju attiecībā uz preču īpašībām”. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka šim kritērijam ir nozīme Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta kontekstā, bet tas nav piemērots kritērijs, saskaņā ar kuru būtu vērtējams 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Tādējādi tiesa balstīja savu viedokli uz to, ka attiecīgais apzīmējums ietilpst 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā tādēļ, ka tas neatbilst 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajam aizsardzības kritērijam.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka PIT tāpat nepēma vērā faktu, ka Regulas Nr. 40/94 (¹) 12. panta b) apakšpunkts ir korektējošs attiecībā uz 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden 2008. gada 2. aprīļa rīkojumu — Intercontainer Interfrigo (ICF) SC/Balkenende Oosthuizen BV un MUC Operation BV

(Lieta C-133/08)

(2008/C 158/15)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Intercontainer Interfrigo (ICF) SC

Atbildētājas: Balkenende Oosthuizen BV un MUC Operation BV

Prejudiciālie jautājumi

- a) Vai Romas Konvencijas (⁽¹⁾) 4. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šis noteikums attiecas tikai uz vienreizējiem līgumreisiem un ka uz visiem citiem līgumreisu veidiem šie noteikumi neattiecas?
- b) Ja uz a) apakšpunktā minēto jautājumu ir sniegta apstiprināšana atbilde: vai Romas Konvencijas 4. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja citu līgumreisu veidu priekšmets tajā skaitā ir arī preču pārvadāšana, tad saistībā ar šo pārvadāšanu attiecīgais līgums ietilpst šī noteikuma piemērošanas jomā un pārējā daļā piemērojamās tiesības nosaka saskaņā ar Romas Konvencijas 4. panta 2. punktu?
- c) Ja atbilde uz b) apakšpunktā minēto jautājumu ir apstiprināšana: ņemot vērā kuru no abām minētajām tiesību sistēmām ir jāvērtē iebilde par prasījumu, kas izriet no līguma, noilgumu?
- d) Vai gadījumā, ja līgums galvenokārt attiecas uz preču pārvadāšanu, b) apakšpunktā minētajā jautājumā aprakstītais dalījums nav jāņem vērā un visām līguma daļām piemērojamās tiesības nosaka saskaņā ar Romas Konvencijas 4. panta 4. punktu?

Attiecībā uz iepriekš 3.6. punkta ii) apakšpunktā minēto motīvu:

- e) Vai Romas Konvencijas 4. panta 5. punkta teikuma otrajā daļā minētais īpašais regulējums ir jāinterpretē tādējādi, ka 4. panta 2., 3. un 4. punkta pieņēmumi nav piemērojami tikai tad, ja no apstākļu kopuma izriet, ka šajos noteikumos minētajiem saistības kritērijiem nav patiesas piesaistīšanas vērtības, vai arī jau tad, ja no tā izriet, ka pārsvarā pastāv saistība ar citu valsti?

(⁽¹⁾) Konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 7. aprīlī cēlusi Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2008. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-206/07 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-141/08 P)

(2008/C 158/16)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (pārstāvji — J.-F. Bellis, advokāts, G. Vallera, barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Kopienų Komisija, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA, Colombo New Scal SpA, Itālijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt prasījumus, kas formulēti procesā, kas notika Pirmās instances tiesā lietā T-206/07, proti, atcelt Regulu (EK) Nr. 452/2007 (⁽¹⁾), ciktāl tā ir piemērojama apelācijas sūdzības iesniedzējai;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Pirmās instances tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas pamatojumam izvirza divus pamatus.

Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai to, ka tā nav atbildējusi uz tās izvirzīto pirmo pamatu tiesību akta atcelšanai, to noraidot, pamatojoties uz lietas materiāliem acīmredzami pretēju atzinumu, ka sarunām par pamatregulas (⁽²⁾) 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta un Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. novembra sprieduma lietā T-138/02 *Nanjing Metalink*/Padome (Krājums, II-4347. lpp.) 44. punkta interpretāciju nav nozīmes. Kā pati Padome atzīmēja aizstāvības rakstā, tieši tādēļ, ka Komisija ir uzskatījusi, ka netika izpildīti sākotnēji izvēlēti risinājuma mainīšanai vajadzīgie nosacījumi, kas izklāstīti iepriekš minētajā spriedumā, tā nonāca pie galīga secinājuma, piešķirot prasītājam uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu. Tādējādi Pirmās instances tiesa savu argumentāciju balstīja uz nepareiziem atzinumiem, kā arī nesprieda par pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta interpretāciju un jautājumu par to, vai šajā pantā ir pieļauts, ka Komisija procesa laikā atgriežas pie savas sākotnējās nostājas attiecībā uz uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusa piešķiršanu.

Ar savu otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini secināja, ka tās tiesību uz aizstāvību pārkāpuma, ko šī tiesa tomēr pierādīja un atzina, rezultātā nav jāatceļ apstrīdētā regula, jo nav nekādas iespējas, ka administratīvais process būtu varējis sniegt citādu rezultātu. Sarunām par pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta un iepriekš